

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XIII. De modo & ratione, qua vti debet Anima ad ingrediendum
Noctem istam Sensus, Fide mediante.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

curam gerunt, statim mortificent; priuando illos, & veluti euacuando ab illo, quod appetebant, vt eos hac ratione à tantis miseris immunes reddant.

CAPVT XIII.

De modo & ratione, qua vti debet Anima ad ingrediendum Noctem istam Sensus, Fidei meditante.

Reliquum nunc est, vt aliqua tradamus monita, ad ingrediendum Noctem hanc Sensus. Ad quem finem sciendum est; Animam duobus vt plurimum modis intrate Noctem hanc sensus. Vnus modus est Actiuus, alter verò Passiuus; Actiuus modus ille est, quem Anima exercere potest, & exercet ex sua parte, Diuinæ gratiæ fauore adiuta, ad ingrediendum in eam; de quo modo agemus in sequentibus monitis. Passiuus autem modus ille est, in quo nihil ex se efficit Anima, nec propria vitiorum industria: sed Deus mediantibus peculiarioribus auxilijs, in ipsa operatur, illa se ad modum patientis habente, libereque consensum præbente. Et de hoc Passiuo modo agemus in libro Noctis Obscuræ, cum de Incipientibus tractabimus. Et quoniam ibi, fauente Deo, præsertim à nobis danda sunt huiusmodi hominibus consilia & monita, prout requirunt plurimæ imperfectiones, quas homines isti in hoc itinere solent admittere, nõ ero hoc loco fusior, in præbendis multis consilijs, præterquam quod non est iste adeo proprius huius tractationis locus: solum enim in præsentis animus est, de causis, cur transitus iste appelletur Nox, & quænam ea sit, quotque eius partes, disseerere. Verùm quia videbatur doctrinâ hæc manca & insufficientis, nec vi-

litatis tantæ; nisi statim aliqua media seu monita ad Noctem hanc Appetitus exercendam traderemus, volui compendiosum, qui sequitur modum hoc loco subtexere, idiplum facturus in fine cuiuscunque duarum partium seu noctis istius causarum, de quibus statim iuuante Deo acturus sum.

Instructiones hæc, & monita, quæ sequuntur ad Appetitus nostros superandos, licet compendiosa sint & pauca; arbitror tamen tam esse proficua ac efficacia, quam breuia & compendiosa: ita vt qui seritò in illis sese exercere voluerit, nullis alijs documentis opus sit habiturus; imò hæc vniuersa alia complectuntur.

Primum monitum est, vt perpetuam sollicitudinem & affectum habeat, Christum omnibus in rebus imitandi, eius vitæ (quam considerare debet, vt illam norit imitari) sese conformando, ac taliter sese in omnibus euentibus gerendo, ac se gessisset ille.

Secundum vt rem hanc commodè exequi valeat, quemlibet gustum seu consolationem, quæ sensibus sese obtulerit, nisi purè ad Dei gloriam & honorem admittenda esset, respiciat; vacuusque & liber ab illâ, Iesv Christi amore remaneat: qui in præsentis vita nullum alium gustum seu delectamentum habuit, aut voluit, quam voluntatem Patris sui adimplere, quam etiam cibum suum appellabat.

Rem exemplis declaremus. Si sese obtulerit delectamentum in audiendis rebus, quæ ad Dei obsequium nullius sunt adiumenti; nec illis oblectari velit, nec eas ad aures admittere: si etiam senserit delectamentum in aliquibus rebus intuentis, quæ non magis illum ad Deum ducant ac stimulent; delectamentum illud recuset, & ab huiusmodi rebus oculos auertat. Quod si in loquendo, seu in quacunque

D alia

Compendiosus efficacissimus; modus noctem hanc aditu intrandi.

Primum monitum vita Christi consideratio & imitatio.

Secundum, abnegatio gustuum, consolationum etc. & qualiter id fieri debeat.

B.
Iuannis
à Cruce

Opera
Mystica

NVI

124

alia re similis gustus, seu delectatio subreperit; id ipsum semper faciat. In omnibus denique sensibus, quantum commodè poterit, eodem Mortificationis & abnegationis vtatur modo. Nam si omnino gustus aliquis percipiendus sit, nec illum commodè euadere possit; sat erit, nolle illo oblectari, licet illum sentiat. Hacque ratione conari debet, sine mora mortificare & euacuare sensus gustu illo: hocque modo quasi in tenebris illos relinquere. Huiusmodi autem studio ac cura, breui plurimum proficiet. Ad mortificandas porro, & ad concordiam reuocandas, quatuor naturales passiones, quæ sunt; Gaudium, Spes, Timor & Dolor (ex quarum consensu & pace, hæc & reliqua alia oriuntur bona) optimum & veluti totale est remedium, quod subsequitur, idque summi etiam meriti, ac grandium causa virtutum. Conetur semper animum suum seruare, non ad facilius, sed ad magis difficile.

Non ad sapidum magis, sed ad id quod insipidius est.

Non ad id quod magis sit iucundum, sed ad id, quod nullam affert iucunditatem.

Non ad id quod consolationem parit, sed potius ad id quod afflictionem.

Non ad id quod requiem præbet, sed ad id quod laboriosum est.

Non ad amplius, sed ad minus.

Non ad sublimiora & preciosiora; sed ad viliora, & contemptibilia.

Non ad id, quod est aliquid velle, sed ad illud, quod est nihil velle.

Non meliora, verum deteriora inquirere optareque in omnem nuditatem, vacuitatem, ac paupertatem omnium, quæ in mundo sunt propter CHRISTVM ingredi. Expediunt autem operationes huiusmodi, ex totis visceribus

aggredi, & complecti, voluntatemque ad illas vniuerso studio, ac conatu inducere.

Si enim ex animo opera huiusmodi executioni mandauerit; exiguo valde temporis spatio reperiet in illis vberem deliciarum ac consolationum venam; ita tamen vt cuncta hæc ordinatè discreteque perficiat.

Ea quæ hucusque dicta sunt, si rectè exerceantur, satis sunt ad intrandum in noctem Sensitiuam.

Sed vt doctrina hæc copiosior sit; aliud exercitij genus, quo serio mortificare Honoris Appetitum (ex quo multi alij Appetitus nascuntur) instruimur, proferemus.

Primo loco, opera, quæ in suum contemptum vergant, exequi conabitur; vtque alij idem faciant, curabit.

Secundo; ea, quæ illum contemptibilem reddant, verbis proferet; & vt alij idem faciant, studebit.

Tertio; humiliter de seipso sentiet cogitabitque, & vt cæteri idem faciant, peroptabit.

Pro documentorum istorum regularumque coronide, æquum erit hoc loco versus illos, qui in montis imagine, quam in libri huius principio apposimus, descripti sunt, collocare: quibus continetur doctrina, ad eius vsque verticem, qui est sublimis Vnionis status, conscendendi. Quamuis enim verum sit, eorum doctrinam maximè in spiritualibus ac interioribus locum habere; nihilominus tamen sermo etiam in illis est de perfectionis spiritu, secundum quod sensibus & exterioribus exercitijs subijcitur, quemadmodum videre est in duabus vijs, quæ ad latera semitæ Perfectionis descriptæ sunt: sicque in hoc sensu hoc loco versus istos accipiemus; nempe secundum sensibilibus

*Qualiter
spiritualis
se se gerere
debeat in
delectatione
seu gustu
quæ euadere
non
quit.*

*Qualiter
quatuor
naturales
anima
passiones
mores
sanda.*

*Quarta
ratione Ho-
noris app-
etitus mor-
tificandus
sit*

*Versus, in
quibus co-
ntinetur do-
ctrina ad
summitatem
vsque
mūtū per-
fectionis,
& Vnionem
perueni-
endi.*

lem exteriorem que hominis partem, qui tamen versus postmodum in secunda noctis huius parte, in spiritali sensu accipi debent.

Versus igitur sunt.

1. **V**T gustes totum, nolis in aliqua re gustam habere.
2. Vt peruenias ad sciendum totum, nihil in aliqua re scire velis.
3. Vt peruenias ad possidendum totum, nihil in re aliqua possidere velis.
4. Vt peruenias ad hoc vt sis totum, nihil in re aliqua esse velis.
5. Vt peruenias ad id quod non percipis gustu, transire debes per id, quod non percipis gustu.
6. Vt peruenias ad id quod nescis, transire debes per id quod nescis.
7. Vt peruenias ad id quod non possides, transire debes per id quod non possides.
8. Vt peruenias ad id quod non es, transire debes per id, quod non es.

Modus non impediendi totum.

1. **Q**uotiescunque in aliqua re sistis, seu te detines, definis projicere te in totum.
2. Nam vt venias a toto ad totum, debes te abnegare ex toto in totum.
3. Et quando peruenies ad habendum totum, debes illud habere, nihil volendo.
4. Nam si volueris habere aliquid in toto, non putum habere in D e o tuum thesaurum.

In ista nuditate, reperit spiritus quietem suam ac refocillationem: nihil enim

concupiscendo, nihil illum ad superiora impellit: & nihil ad inferiora deprimit: in centro enim humilitatis suae quiescit: statim autem ac aliquid exoptat, in hoc ipso defatigatur.

CAPVT XIV.

In quo secundus dicti Cantus Versus, elucidatur.

Amoribus anxijis inflammata.

Postquam primum Cantici huius versum, in quo de Nocte sensitiua agitur, explicuimus, & quidnam Nox hanc sensus sit, curq; nox appelletur aperuimus, modum quoq; ac ordinem, qui in eius Actiuo ingressu seruari debet docuimus; consequens nunc iuxta rectum ordinem est, vt de eius proprietatibus ac effectibus, qui sunt profus stupendi agamus, quique sequentibus versibus dicti Cantus continentur: quos strictim attingam, quemadmodum in libri Prooemio pollicitus sum, statimque ad secundi libri tractationem descendam, in qua de alia Noctis huius parte, quae est spiritualis, agitur.

Ait itaq; Anima, se anxietatibus amoris inflammata pertransisse, ac per hanc Obscuram Noctem Sensus, ad dilectionem exiuisse. Ad vniuersos siquidem Appetitus superandos, gustusq; ac sapores rerum omnium, quarum amoribus solet voluntas vrgeri ad illis fruendum, abnegandos, requirebatur maior alius ardor alterius melioris amoris, qui non est alius quam Amor sui sponsi: vt sic vniuersas delicias suas ac robur in ipso collocando, fortitudinem adipisci possit ac constantiam, ad vniuersos alios amores facile respuendos & abnegandos. Nec

D z solum;

Effectum noctis sensitiua mirabilem.

Ad superandos Appetitus rerum omnium requiritur maior ardor alterius melioris amoris.

B.
Iuannis
a Cruce

Opera
mystica

NVI
129